

ODPUŠTĚNÍ

PANE BOŽE, PROČ?

Duchovní pohled

Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. (Iz 1,18; ČEP)

A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. (Mt 6,12; ČEP)

Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec. (Mt 6,14; ČEP)

Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: "Pane, odpusť jim tento hřích!" To řekl a zemřel. (Sk 7,60; ČEP)

Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám. (Ef 4,32; ČEP)

Vaše hříchy, vaše přirozená odcizenost Bohu, byly hrobem, do něhož jste se sami uzavřeli. On ale vaše hříchy odklidil, hrob otevřel a propustil vás na svobodu. (Ko 2,13; SNC)

Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. (Ko 3,13; ČEP)

Spolu s Ježíšem byli vedeni na popraviště ještě dva zločinci. Když je dovedli na místo, kterému se říká Golgota - Lebka, ukřižovali tam Ježíše i ty dva zločince; jednoho po Ježíšově pravici, druhého po levici. Ježíš se modlil za své nepřátele: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!" (L 23,32.34; SNC)

Neříkej: „Odplatím se za zlo!“ Počekj na Hospodina, on se tě zastane. (Př 20,22; SNC)

Neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání. (1Pe 3,9; ČEP)

Příběh:

Potom mu Petr položil otázku: "Pane, když se proti mně můj bližní opakovaně prohřešuje, kolikrát mu mám odpustit? Sedmkrát?" Ježíš mu odpověděl: "Ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát. Pán Bůh s námi jedná jako král, který se rozhodl provést vyúčtování se svými podřízenými. Mezi prvními mu přivedli jednoho, který měl u něj miliónový dluh. Ten muž však neměl na zaplacení. Král tedy nařídil, aby ho s celou rodinou prodali do otroctví, rozprodali jeho majetek, a tak uhradili dluh. On však před králem padl na kolena a prosil ho: „Pane, měj se mnou trpělivost a já všechno zaplatím!“ Králi bylo líto toho člověka, propustil ho, a dokonce mu celý dluh odpustil. Sotva však ten muž vyšel od krále, potkal člověka, který mu dlužil nepatrnou částku. Popadl ho a křičel: „Hned mi vrať, co jsi dlužen!“ Ten chudák si před něj klekl a zoufale ho prosil: „Měj strpení a já ti zaplatím!“ Ale věřitel stál na svém a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Svědky té události to pobouřilo a šli to oznámit králi. Ten si předvolal nemilosrdného věřitele a řekl mu: „Ty ničemo! Jak velký dluh jsem ti odpustil, když jsi mne prosil! A tys nemohl odpustit svému druhovi tak směšnou částku?“ A rozhněvaný král jej potom dal zavřít, dokud svůj dluh do posledního haléře nezaplatí. Tak bude jednat můj nebeský Otec s vámi, jestliže nebudete ochotné odpouštět druhým." (Mt 18,21-35; SNC)